

Oversigt

over

Dansk geologisk Forenings Møder og Ekskursioner fra Maj 1914 til Maj 1915.

3. Maj 1914. Ekskursion til Sydøstskaane.

Ledelse af Prof. J. C. MOBERG. Afrejse fra Østbanegaarden 5⁸⁵ eller fra Havnegade 6⁰⁰ til Malmö. Fra Malmö 8²², i Eriksdal 10²¹. I Nærheden af Eriksdal saas ved Hvitabäck fluvioglacialt Grus i en Aas og Lias-Sand i et stort aabent Brud. Ved Kurremölla saas rødt Liasler og Cardiumbænke bl. a. med *Cardium* og *Tancredia securiformis*. Herfra gennem Skoven, hvor der saas en Del forskellige Liaslokaliteter og Colonusskifer med *Monograptus colonus* (Röddinge). Mellem Röddinge og Ramsåsa saas en Erosionsrest af Sandsten som en Aas, og flere Steder kom Kildekalken frem. Ved Ramsåsa iagttoges Grundfjeld og Springbreccie. Ved Högestad var man gaet ned i selve Fyledalen, der er en lang, bred Dal med skovklædte Sider, brede Terrasser langs Aaen, der slyngede sig ud og ind i store Bugtninger; der fortsattes ad Landevejen i Bunden af Dalen indtil Lyckås, hvor man saa Senonmergel med *Actinocamax westfalicus*. Herfra til Benestad-lokaliteten, i hvis Kildekalk der fandtes talrige Plan-teaftryk. Fra Tomelilla 7¹⁵, i København ca. 11⁵⁰.

LITTERATUR:

J. C. MOBERG: Fyledalen. Geol. Fören. Förh. Bd. 32 H. 1. 1910.
(= J. C. Moberg: Guide for the Principal Silurian Districts of Scania). (Heri Litteratur vedrørende Fyledalen).

Mødet den 4. Maj 1914.

Hr. Professor, Dr. Gunnar Andersson fra Stockholm holdt et Foredrag om „Fastlandstiden och möjligheterna att lära känna dess geografiska förhållanden“ og fremsatte Ønsket om Samarbejde mellem skandinaviske Forskere til Løsning af de Opgaver, som han havde fremhævet i sit Foredrag, deriblandt særlig Udforskning af de undersøiske Tørvemoser.

1.—6. Juni 1914. Ekskursion til Harzen.

31. Maj. Afrejse fra København om Aftenen Kl. 7⁰⁰.

1. Juni. Ankomst til Goslar ved 2-Tiden. Om Eftermiddagen besaas Byen og besteges Steinberg under Professor GAGELS Ledelse. Under Bestigningen af Steinberg saas et Profil i „Wissenbacher Schiefer“ (nedre Mellem-Devon). Paa Steinberg holdt Prof. GAGEL et Foredrag over Egnens Geologi og Harzens Dannelse.

I Harzforlandet ligger Aflejringer, der bestaar af Zechsten og mesozoiske Dannelser (paa sine Steder dækket af Diluvium). I Forlandet ligger Aflejringerne i det væsentligste vandret med de ældste Lag underst; henimod Harzranden er Lagene derimod oprejste eller overkippede, foranlediget ved Hævning af de ældre Lag, der danner Harzen (Devon og Kulm). Harzforlandet er gennemkrydset af mindre Højdedrag, langs hvilkes Rand de mesozoiske Lag ligeledes er opadbøjede, hvorved samtlige mesozoiske Lag i Harzforlandet kommer til at ligge i Trug. Man kan skelne mellem 3 tektoniske Forstyrrelser. Den ældste, den skaanske (herzyniske) Foldning, fra Karbon til Perm, hvorunder de gamle Dannelser + Diabasen foldes og hæves. Den næste, den saxonske Foldning, i hvilken de mesozoiske Dannelser med Undtagelse af det øverste Kridt deltager. Ved en yderligere Hævning af de gamle Dannelser kippes Lagene over langs Randen af Harzen og af Forlandets Højderygge. Den tredje Forstyrrelse, som er den mindst indgribende, er den tertiære Foldning; i denne deltager ogsaa det yngste Kridt.

2. Juni. Med Tog fra Goslar til Vienenburg. I Goslar sluttede Prof. ERDMANNSDÖRFER og Geheimrath SCHROEDER sig til Ekskursionen; under den sidstes Ledelse besøgte Saltværket ved Vienenburg. Paa Vejen til Saltværket saas Broget-Sandsten og derunder „Rogenstein“ (oolithisk Kalksten). Saltværket ligger i Harlyberg. Schacht II besøgte. I Saltværket bearbejdes de permiske Saltlag (Stensalt, Karnallit, Anhydrit o. s. v.); Lagene staar lodrette og brydes i forskellige Etager, hvoraf den dybeste var 600 m under Overfladen. Deltagerne besøgte Etager i 350 og 450 m. Dybde.

Tog fra Vienenburg til Oker. Om Eftermiddagen Vandring gennem Okerdalen under Prof. ERDMANNSDÖRFERS Ledelse. Fra Mundingen til Bunden af Okerdalen træffes følgende Lag: Den nedre-devoniske Spirifersandsten, der bestaar af afvekslende Lag af Kvartsit og Lerskifer; den er fossilfri. De nedre mellem-devoniske Calceola- og Wissenbacher-Skifre. Den øvre mellem-devoniske Stringocephalus-kalk samt den nedre over-devoniske

Cramenzelnkalk („Ameisenkalk“). Ekskursionen standsede ved Rabenklippe og Romkerhalle, der udgør hver sin Fløj af et Trug, hvis Bund udgøres af Kulm („Posidonienschiefer“), mens Siderne er Devon (Cramenzelnkalk). Et Par Steder under Vejs saas desuden Granit, der ligesom Brockengraniten er brudt frem efter den herzyniske Foldning. Lagene, der grænser til Graniten (Calceolalag, Spirifersandsten) er kontaktmetamorfoserede og derved omdannet til „Hornfels“. — Overnatning i Wernigerode.

3. Juni. Tog fra Wernigerode til Elbingerode. Fra Elbingerode Spadseretur til Büchenberg. Paa Vejen saas Brud i Stringocephalus-kalk (øvre Mellem-Devon), dels marine Kalklag med Rødjernsten, dels Tuflag („Schalstein“). Lagfølgen i Büchenberg er iøvrigt: nederst Wissenbacher-Skifer, derover Diabas (Schalstein), der er trængt ind mellem Wissenbacher-Skiferen og den overliggende Stringocephalus-kalk; over denne Kulm. — I et andet Brud saas Kulm som sort Lerskifer.

Ved Bismarckshütte saas et aabent, nu forladt Brud, hvori en Overskydning af Diabas (Schalstein) over Kulmskifer. Kulmskiferen overlejrer, som normalt, Cramenzelnkalk og denne Stringocephalus-kalk med Jernerts. — Derfra til Hartenberg, hvor der saas Brud og Stoller i en omtrent lodretstaaende Brunjernstengang (omdannet Stringocephalus-kalk). Paa den ene Side begrænsedes den af Keratofyr med Schalstein, paa den anden Side af Kulm. Paa dette Sted mangler Over-Devon mellem Kulm og Stringocephalus-kalken.

En Del af disse over-devoniske Dannelser (Cypridinaskiferen) fandtes paa Østskraaningen af Büchenberg som løse Blokke i Skovbunden. Samme Steds saas Gruber, hvorfra var udgravet hvidt, oligocænt Sand.

Harzbjergene danner et Plateau, over hvilket Brocken rager op. Paa dette Plateau er Tertiæret repræsenteret som Sandaflejringer i Smaagruber.

Tilbage til Elbingerode, hvor Frokosten indtoges. Derefter Marsch til Rübeland. Paa Vejen saas Eruptivgange i N-S-Retning gennem Stringocephalus-kalken og de yngre Lag paa tværs af disses Lagdeling. Den første Gang bestod af Enstatit-Porfyr (Plagioklas og Augit), der brydes som Vejmateriale; den anden Gang, som var betydelig mægtigere, bestod af Orthoklasporfyr, der var lys i Midten og mørk ved Randen; den mørke Porfyr var mere sur end den lyse. Den tilgrænsende Stringocephalus-kalk var omdannet til grovkornet Marmor. Paa den tredje Lokalitet saas i Stringocephalus-kalken, som her brydes til Kalk-

brænding, tæt sort Diabas i mindre Gange. Alle Gangene var permiske.

Ved Rübeland besøgte den pragtfulde Drypstensgrotte Hermannshöhle, udhulet i Stringocephaluskalk. Ved en længere Spadseretur i denne var der Lejlighed til at studere Drypstenenes vekslende Former og Dannelsesmaader, Krystaludskillelser og Vandstandslinier i lokale Smaabækkener. I Hulen fandtes Knogler af Hulebjørn.

Gennem Bodetal til Hüttenrode, hvor man saa et lille Profil i oligocænt Sand. Med Tandhjusbane til Blankenburg, hvor der overnattedes. Prof. SCHROEDER, der skiltes fra Ekskursionen i Vienenburg efter Besøget i Saltværket, sluttede sig her igen til den, mens Prof. ERDMANNSDÖRFER forlod os næste Morgen i Blankenburg.

4. Juni. Ekskursion i Omegnen af Blankenburg. Frem af Granulatuskridtet rager en kvartsitisk Sandstensgang, der som en Mur, „Teufelsmauer“, strækker sig kilometervidt gennem Landskabet. Fra Teufelsmauer gik man over en Sænkning til Kattenstädt; ved Apenberg saas Muslingekalk i overkippede Lag. Mellem Teufelsmauer og Apenberg passeredes Enderne af de oprettede Lag, tilhørende Emscher og Keuper. Disse er diskordant dækkede af i Hovedsagen vandrette Lag af Kvadratuskridt. Ved den tertiære Foldning har de mod Teufelsmauer stødende Lag af Kvadratuskridtet, saavel paa Nord- som paa Syd-siden, deltaget i Foldningen. I Kalkbruddet saas Muslingekalkens Underafdelinger: Nodosus- og Trochitkalk, midterste Muslingekalk og Wellenkalk (nedre Muslingekalk). Paa den anden Side af Apenberg mod Syd ind mod Harzranden vilde man træffe Enderne af de oprettede Lag af Broget-Sandsten. Lokalt har her fundet Aflejringer af tertiære Dannelser Sted (Brunkulsfløtser). Den under Broget-Sandsten liggende Zechsten træder ikke frem i Dagen.

Fra Apenberg et Stykke mod Øst og derfra igen tilbage mod Nord; paa Tilbagevejen passeredes atter Keuper- og Emscher-aflejringerne Ender. Paa Markens Overflade, nærvæd Grænsen mellem Keuper og Emscher, saas løse Sten af Cenoman og Turon, dannede som Rullesten af Emscherhavet ved dettes Transgression over Turon- og Cenoman-aflejringerne, der ikke træder frem i Dagen paa Grund af Emscherlagernes diskordante Paalejrning. Man passerede atter Granulatusaflejringerne og Teufelsmauer og traf paa Nordsiden af denne et stort Stenbrud i Granulatussandsten. I den nederste Horizont findes Aftryk af *Credneria* (hvorfor denne Aflejrning tidligere regnedes til Cenoman). Over Crednerialaget kalkfrit, rødgult til violet Ler (andet Steds

med Brunkul, som ikke fandtes her paa Stedet), der benyttes som Farve og tilhører Granulatuszonen. Derover igen Sandsten af udpræget marin Oprindelse.

Fra Blankenburg med Tog til Börnecke. Paa Vejen passeredes „Regenstein“, en Slags Horst, der tildels danner Nordfløjen af Blankenburger-Mulde. Ved Foden af denne saas Flyvesand, dannet ved Hensuldren af Granulatussandsten. Fra Börnecke Station spadseredes opad Quedlinburgersadlens Sydside til Landsbyen Börnecke; paa Vejen passerede man Quadratussandsten, Emschermergel, Emschersandsten, Turonkalk, Cenomankalk (glaukonitisk) (disse to sidste med Forsteninger), Neocomsandsten og -lerlag. I disse jernholdige Lerlag var der stærkt afrundede Rullesten af Kiselkifer. I Cenomanet Strandgrus fra Kridthavet med Rullesten fra Devon og andre ældre Dannelser.

Fra Börnecke gik man tværs over Quedlinburgersadlen, der i Toppen er eroderet til et fladt Trug (orografisk Mulde), i Bunden af hvilket Keuperler træder frem, dækket med nordisk Materiale fra Istiden (sydligste Morænedannelse).

Ved Nordgrænsen af dette Trug fandtes Juralag, der muligvis tilhører Planorbis-zonen. Tæt op til dette støder Neocomlagene paa Sadlens Nordside, som man nu gik ned ad til Halberstädter-Mulde. Største Delen af dette Trug dannes af Emschermergel og -sandsten, omringet af et smalt Bælte af Turon og Cenoman. Paa Vejen over Truget (Emscher) saas flere Steder kvartære Dannelser (Løss og en enkelt tynd Moræne). Hinsides Truget, lige syd for Halberstadt, saas ved Spiegelberg et smukt Profil i Løss over Emschersand. Om Eftermiddagen besaas Halberstadt. Tog til Goslar, hvor der overnattedes.

5. Juni. Tog til Doernten. Tæt ved Stationen saas et Profil i Turonkalk i svagt mod Vest hældende Lag; ad Vejen, hvor man stadig passerede Turon, gik man til „Georg Friedrich“s Grube. Paa Vestsokraaning af Salzgittersadlen træffes pludselig Cenomankalk i stejlt staaende Lag; umiddelbart derved øvre Gaultmergel, „Flammenmergel“. Tæt ved Grubehuset Brunjernstenskonglomerat (Neocom) med 35% Jern, ler- og kiselholdigt og fosforitførende; det forhyttes i Braunschweig sammen med en kalkholdig Malm. Fra Grubehuset til „Georg Friedrich“s-Grubens store aabne Brud syd for Eisenkuhlenberg. I Nordostvæggen saas det liggende (øvre Lias), Posidoniaskifer. Ovenpaa Posidoniaskiferen i Lag hældende mod Sydvest ligger Neocomjernstenen. Den er et Konglomerat og indeholder Forsteninger fra Jura som Rullesten (Ammonitter, mere eller mindre om-

dannede til Fosforitter) og talrige Fosforitknolde. Ogsaa Brunjærnstensklumperne er Rullesten fra Jura. Mellem Neocom og Posidoniaskifer mangler Dogger og Malm. Over Neocomjærnstenen saas i Syd væggen Vesthjørne sort Neocomler, derover i Vestvæggen nedre Gaultsandsten overlejret af Mellem-Gaultler; den derpaa følgende øvre Gaultflammemergel ses ikke i Gruben, men træffes inde i Skoven sydvest for Gruben.

Fra „Georg Friedrich“s Grube spadseredes til den nedlagte Grube „Fortuna“s Affaldspladser for Amalthæus- og Posidoniaskifer, hvor der samledes talrige Forsteninger, væsentlig Ammonitter. Paa Vejen hertil passeredes den store Forkastning, der gaar langs af Salzgittersadlen i nordvest-sydøstlig Retning. De gamle Dannelser (Broget-Sandsten, Keuper), som her træder i Dagen paa Østsiden, saas ikke paa Grund af Bevoksning.

Videre til et Brud i øvre Muslingekalk (nær Döhren), hvori saas Nodosuslag og Trochitkalk. Ved „Küchental“ saas i en gammel Brønd oolithisk Jærnsten fra Neocom med Belemnitter fra Mellem-Lias. Tæt ved Brønden et stort Profil hovedsageligt i Cenomankalk; i den ene Ende af Profilet saas rød Kalksten, der er Grænsen mellem Cenoman og Turon; denne rødfarvede Grænse mellem de to Dannelser træffes gennem hele Tyskland. Herfra til den nedlagte Grube „Fortuna“. Da Neocomjærnet her direkte hviler paa Broget-Sandsten, der ses i Væggen, kan man deraf slutte, at Neocomhavet har eroderet bort lige til Broget-Sandsten; Neocomjærnet indeholder Rullesten af Broget-Sandsten.

Mellem Mühlenberg og Flöteberg saas i et Brud paa Marken Gipslag i øvre Broget-Sandsten.

Paa Vej til Othfresen passeredes den af Napoleon den Store anlagte Chausséegennemskæring af Flöteberg. I Østenden af Profilet saas Gaultflammemergel, dernæst forskellige Zoner af Cenoman og Turon i stærkt overkippede Lag. (Se Profilet i Kortbladsbeskrivelsen: Blatt Salzgitter).

Med Tog fra Othfresen til Goslar. Om Aftenen festlig Sammenkomst paa Hotellet.

6. Juni. Tog fra Goslar til Harzburg. I et Brud saas her mellemste Kimmeridge i stærkt overkippede Lag med Hældning mod Syd. I det næste Brud saas i Nordvæggen Emschersandsten, derover, paa Grund af Overkippingen, Konglomerat med Rullesten af Dannelserne fra mellemste Lias til Turon; blandt andet Fosforitter fra Gault. I Syd væggen saas derover, stadig paa Grund af Overkippingen, Cenomankalk. I Cenomankalken paa Grænsen mod Konglomeratet var der en Del Boremuslingehuller, frembragt af Boremuslinger fra Emscherhavet.

Paa „Weisser Stein“ nær Toppen saas Brud i mellemste Kim-

meridgekalk; i en Mergelgrav lidt nede paa Skraaningen saas det ovenoverliggende øvre Kimmeridgeler; mod Nord var dette atter dækket af øvre Emschersandsten, der er transgrederet ind over alle Dannelserne: Neocom, Gault, Cenoman, Turon og nedre Emscher. Fra „Weisser Stein“ over mod Harzen ses henover en Dal, i hvilken Enderne af de ældre Dannelser stikker op i følgende Række fra Syd til Nord: Øvre Broget-Sandsten, Muslingekalk, nedre Keuper, mellemste Keuper, Lias, Dogger og dernæst Mellem-Kimmeridgekalk, som ses i Bruddet, og Kimmeridgeleret, som ses i Mergelgraven.

I et Brud nær Schlewecke saas Veksellejring af Emscher og Kimmeridge, fremkommet ved Emscherhavets Indtrængen over en Kimmeridgeklippebund, hvis Spalter udfyldes med Emschersand.

Herfra til „Langer Berg“ ved Harlingerode; her saas i Østvæggen af et stort Brud følgende Profil fra N→S: Emschermergel liggende over øvre Kimmeridgemergel, hvis Lag nærmere mod Syd er stærkt oprettede og de øverste Ender skarpt ombøjede mod Nord til vandret Stilling; tillige iagttoges en næsten lodret Sandstengang (Spalteudfyldning) af Emschersandsten, stejlt hældende mod Syd; derpaa stejle Lag af ældre Kimmeridge. Paa Grænsen mellem Sandstengangen og øvre Kimmeridge en Forkastning.

I et nærliggende Brud saas i Østvæggen følgende Profil fra N→S: Emscher Sandsten, øvre Kimmeridgeler med haardere Bænke, mellemste Kimmeridgekalk; alle Lagene var stejlt oprejste (overkippede); foroven saas en Lomme fyldt med Emschersandsten, skydende sig halvvejs ned i Profilet paa Grænsen mellem øvre og mellemste Kimmeridge. I Bruddets nordlige Del saas en Blok af Emschersandsten med Rullesten af hvid Jura (Malm).

Oprejsningen af Lagene maa være gaet for sig før Emscherhavets Aflejring. Efter Havets Afsætninger kippes Lagene om under den tertiære Periode, og heri deltager altsaa ogsaa Emscheraflejringerne.

Fra Harlingerode med Tog til Goslar, hvor Ekskursionen sluttede.

LITTERATUR:

- BEHME, FRIEDR.: Führer durch den Harz. Hannover. 1915.
BEHME, FRIEDR.: Geologischer Führer von Blankenburg. Hannover. 1911.
BEHRMANN: Die Oberflächungsgestalt des Harzes. 1912.
DAVIS, W. N.: Erklärende Beschreibung der Landformen 1912.

Deutschlands Kalibergbau. Festschrift zum X. Allgemeinen Deutschen Bergmannstage 1907.

ERDMANNSDÖRFER und SCHROEDER, H.: Erläuterungen zur geologischen Karte von Preussen, Blatt Harzburg. Berlin.

HEMPRICH, A.: Geologische Heimatkunde von Halberstadt und Umgegend. Halberstadt. 1913.

SCHROEDER, H., und BOEHM, JOH.: Geologie und Paläontologie der subherzynen Kreidemulde. Berlin. 1909.

18. Oktober 1914. Ekskursion til Egnen mellem Farum og Stenløse-Viksø.

Med Slangerupbanen (9₃₀) til Vassingerød (Ank. 10₂₇). Turen gik straks til Farum Grusgrav, hvis Materiale for en stor Del bestaar af Rullesten af Saltholmskalk. Baade over og under Gruslaget findes Moræneler; det øvre Moræneler er baltisk; der iagttoges Forvittringsfænomener i den øvre Moræne. Der fandtes smukke Stykker af Tigersandsten og baltiske, løse Sten, Kinnediabas, skaansk Basalt med Olivinkrystaller, Lerjernsten, Dioritporfyr, Dalaporfyrer, Østersøkvartsporfyr, Silurkalk med Ortoceratiter, Paleocæn med *Sømus* og *Nucula* o. fl. a.

Fra Farum fortsattes over Gandløse, hvor Frokosten indtoges, til Stenløse. Man kom gennem et Terrain med udpræget plateauagtig Karakter; det begrænses m. N. af den Dal, i hvilken Farumsø, Bastrupsø og Buresø ligger, m. S. af Værebrodalen, m. Ø. af Søndersø og m. V. af Ølstykke. I Plateauet findes flere temmelig dybe og stejlt skraanende Dale med Hovedretning VNV—ØSØ. Hr. V. MILTHERS, der var Leder af Ekskursionen, antog, at disse Dale til Dels var Fjorddale af subglacial Oprindelse. Dette gælder ogsaa Farumsø—Buresødalen. Ved Tværdale staar Hoveddalene i Forbindelse med hinanden. Hele Terrainet er dækket af Moræneler. I en af de mindre af Dalene findes en ejendommelig langstrakt 0,5 km. lang Indsænkning (Tranemosegaardindsænkningen). Isranden maa under Dannelsen af ovennævnte Fjorddale en kort Tid have gaaet igennem denne Egn i SV—NØ Retning. Senere har Isranden haft et længere Ophold ved Hareskov og Egnen syd derfor. Dalene er da blevet yderligere eroderet af Smeltevandsfloderne. De nuværende Vandløb er af en meget uanselig Størrelse.

I Stenløse saas den store Skrivekridtblok, der af Isen er ført dertil, antagelig fra Køge Bugt. Ogsaa her mange løse Sten (*Rapakivi*). Over Viksø til Værebrodalen. I en Grøft saas et meget tydeligt Lag af Saltvandsalluvium (*Cardium*, *Hydrobia*),

overlejret af Tørv: Værebrodalen er en gammel Fjordarm (fra Roskildefjord). Med Tog fra Viksø 5²², i København 6²⁷.

Mødet den 26. Oktober 1914.

Hr. O. B. Bøggild gav et Referat af nyere Undersøgelser over Krystallernes Struktur.

H. J. P. J. Ravn holdt Foredrag om fossile Terebellider fra Danmark. Foredraget er trykt i dette Hefte S. 383—390.

Mødet den 16. November 1914.

Hr. Docent, Dr. phil. A. Hadding fra Lund holdt Foredrag om Graptolitskifrene fra Vasagaard og Hr. V. Milthers om en interglacial Aflejring ved Herning.

Mødet den 14. December 1914.

Hr. Lauge Koch gav en af Lysbilleder ledsaget Beretning af glacialgeologiske Undersøgelser paa Disko-Øen.

Hr. R. Stamm fortalte om en Rejse i de bayersk-tyrolske Alper og fremviste Lysbilleder efter egne Fotografier fra Rejsen.

Mødet den 11. Januar 1915.

Hr. Victor Madsen og Hr. V. Nordmann holdt Foredrag om Røgle Klint ved Strib. Foredragens Indhold vil blive offentliggjort i Danmarks geolog. Undersøgelses Skrifter.

Mødet den 22. Februar 1915.

Hr. Victor Madsen indledede en Diskussion om Aarsagen til Dislokationerne i vore Klinter.

Efter at have givet en Oversigt over de Anskuelse, der til forskellige Tider har været raadende om dette Spørgsmaal, fremhævede Taleren, at vi i de paagældende Klinter har et Snit gennem et Terrain, som er disloceret. Dislokationerne er i Reglen Overskydninger (der defineredes som Dislokationer, ved hvilke »det hængende« er hævet i Forhold til »det liggende«). Normale Forkastninger (ved hvilke »det hængende« er sænket i Forhold til »det liggende«) og Folder er Undtagelser, men de forekommer. Overskydningerne har omtrent samme Retning; undertiden hælder dog et System af Overskydninger imod eller fra et andet System, saa at der i Klinten fremkommer, hvad PUGGAARD kaldte Synklinal- og Antyklinalpunkter.